

ECONOMIA DEL COMPARTIR

En el any 2023 estem vivint una nova dimensió no imaginada anys enrere, en que d'una manera clara se'ns presenten els límits reals del nostre planeta terra i també les incerteses del present i del futur.

Amb la pandèmia barem tocar i viure les limitacions humanes en sanitat, economia, treball, alimentació i qualitat de vida a tot el globus. La dependència i relació entre tots els pobles i la consciència clara de que el planeta terra no és més que una nau que viatja a través del espai i l'univers amb casi 8000 milions de companys viatgers.

Dit això el concepte de la globalitat econòmica del sistema del Capital avui presenta les primeres esquerdes. Com la manca de medicaments, d'elements electrònics (xips), aliments, vacunes, etc. I prenem consciència que el factor econòmic de mínim cost de producció i major benefici econòmic per a una minoria es trenca perquè no funciona i en conseqüència originen problemes i mes incerteses. De les quals hem d'anar cercant alternatives.

El canvi climàtic que ha comportat un augment de la temperatura de 1,5° C i una previsió de 2° C en 10 anys, ens porta a una transició de combustibles fòssils a energies alternatives netes, amb urgència. I especial atenció a la producció d'aliments i les sequeres.

Lo qual comporta un gran compromís de tots i crear un estil de vida del compartir amb una xarxa de servei i de trobada que ajudi a millorar les condicions de vida de les persones i junt amb elles desenrotllar una base per que el seu futur sia digne i autònom.

Passar del competir al compartir possiblement serà més que una actitud, una necessitat com a estil de convivència entre els 8000 milions de viatgers del planeta Terra en el seu camí comú en aquest espai infinit.

Compartir “Donar part de la que es té perquè un altre pugui gaudir conjuntament amb ell; dividió su trozo de pan en dos y lo compartió con el caminante” son definicions aclaridores i conegudes.

Segur que floriran unes necessitats socials a les que s'haurà de donar respostes. I també de anàlisis de l'escala de valors i afirmacions

prioritàries, per a “ lo qual haurem de reconduir les nostres sentiments i actituds als demés (Dalai Lama)”.

L'economia del compartir pot derivar en una economia social i solidaria i fins i tot en una xarxa de economia solidaria. Fins i tot en projecte per compartir en xarxa que inclogui el desenvolupament d'una plataforma online de facilitar el compartir, la trobada i la participació en la xarxa.

En l'encíclica “Laudato sí” el papa Francesc ens convida a girar la mirada envers la situació de la mare terra i de les persones més oblidades. A redescobrir formes de vida senzilles, a fer-les possibles amb gestos conscients en els nostres comportaments quotidians. A apreciar i tenir cura de la rica diversitat del nostre món. A una conversió personal. A impulsar les decisions necessàries encara que siguin costoses. A fixar-nos tothora en el que ens interpel·la com a persones responsables del que passa al nostre planeta Terra. I important, referència als qui tenen el poder de decisió en la política i en l'economia, que són els que finalment orienten, fixen i condicionen en gran mesura el nostre viure.

Les accions quotidianes i senzilles de la vida diària que captem, són a la nostra escala clarament, lo que podem fer. Els municipis com a administracions més propers als ciutadans han d'estar atents i donar respostes i adaptar-se a les realitats socials que vagin aflorant.

Durant la pandèmia, les primeres mascaretes que es varen repartir varen sortir de cosidors espontanis; donar el nostre temps i acompanyar a persones en les situacions complicades; col·laboracions en entitats socials, culturals, entitats del tercer sector, campanyes d'ajuts al tercer món en els temes de la pobresa, els migrants i refugiats (classes de llengua) i els afectats de les guerres, distribució de la riquesa global i d'altres més quotidianes com acompanyar a persones soles, fer costar als col·lectius de disminuïts i col·laborar a la seva inserció, donar aliments als necessitats són ben actuals i moltes més d'altres que aniran sorgint.

L'Assemblea General de Nacions Unides va aprovar designar el segon mil·lenni dels anys 2000 i al 2030 la eliminació de la pobresa mundial. Amb l'argument que hi ha producció d'aliments suficients per aconseguir aquest objectiu. Varen signar l'acord tots els països. Per

tant es un objectiu vàlid i ben viu que portaria a un compartir més just la riquesa mundial.

L'Arcadi Oliveres ja va escriure la necessitat de dotar a Nacions Unides dels poders de un govern global i sense drets de veto de ningú i amb drets i poders de execució dels acords, amb única força mundial de caràcter militar i única per a tots els països i estats del món. Es a dir re fundar les Nacions Unides per afrontar els problemes.

Paul Samuelson (Premi Nobel d'Economia 1976, norteamericà en el seu llibre "Manual curso de economia moderna, una descripció analítica de la realitat econòmica", deia "El sistema pot decidir produir bombes o mantega". Està clar que en una nau on viatjant 8000 milions de persones al espai, es perillós produir bombes i beneficis fer mantega.

JUSTICIA I PAU SANT JUST DESVERN ABRIL 2023